

ОБОВ'ЯЗКОВІ ПЛАТЕЖІ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ ЗІ СПРАВЛЯННЯМ ПРАВОСУДДЯ: ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАКРІПЛЕННЯ

ВОЛІК В'ячеслав Вікторович - здобувач Київського міжнародного університету

У статті, вказується на недоліки правового регулювання обов'язкових платежів, що пов'язані зі справлянням правосуддя, виділяються їх види та формулюються пропозиції щодо розробки законопроекту "Про судові платежі".

На сьогодні українське законодавство знаходиться в процесі реформування. А.В. Казакова відзначає, що акти законодавства про податки та збори повинні бути сформульовані таким чином, щоб кожен точно знав, які податки й збори, коли та в якому порядку він повинен сплачувати. Тобто, законодавчі норми про податки та збори повинні бути виписані ясно, без протиріч та різночитань, а застосування їх - однозначним і таким, що не викликає сумнівів [1, с. 11]. Обов'язкові платежі розглядали у своїх роботах відомі представники науки фінансового права: Л.К. Воронова, О.М. Горбунова, О.Ю.Грачова, О.М. Козирін, І.Г. Кучеров, М.П. Кучерявенко, О.П. Орлюк, П.С. Пацурківський, С.Г. Пепеляев, Н.Ю. Пришва, Н.І. Хімічева та інші, проте вони приділяли увагу лише одному виду цих платежів - державному миту, до складу якого на сьогодні входить судовий збір. У той же час питання щодо правового регулювання саме тих платежів, які пов'язані зі справлянням правосуддя, залишаються актуальними і остаточно не вирішеними. Цим і обумовлюється вибір теми статті, що присвячена визначенню правової природи обов'язкових платежів, що пов'язані зі справлянням правосуддя, тобто судових платежів, виділенню їх видів та формулюванню пропозицій для вдосконалення чинного законодавства.

На жаль, нормативно-правове забезпечення обов'язкових платежів, що пов'язані зі справлянням правосуддя в Україні, не відповідає визначеним вимогам. Це викликано багатьма причинами, однією з яких є множинність судових платежів, що справляються нині в Україні: за звернення до адміністративного суду - судовий збір (стаття 87 Кодексу адміністративного судочинства України) [2], за звернення до суду з позовною заявою в порядку цивільного судочинства - судовий збір та витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу (стаття 81 Цивільного процесуального кодексу України) [3], за звернення до господарського суду - державне мито (стаття 44 Господарського процесуального кодексу України) та витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу (стаття 47-1 Господарського процесуального кодексу України) [4]. Таким чином в Україні склалася ситуація, коли в нормативних актах, що стосуються судових витрат у різних видах судочинства, неоднаково визначається один і той же обов'язковий платіж, що пов'язаний зі справлянням правосуддя. У цивільному та адміністративному судочинстві він має назву судового збору, а в господарському - державного мита. При цьому нормативного акта, який би визначав поняття "судовий збір" та порядок стягнення судового збору, на сьогодні, в Україні немає, тому у цивільному та адміністративному процесі при стягненні плати за звернення до суду застосовуються норми, що врегульовують справляння державного мита.

Проте судовий збір (поки не розроблений закон про його врегулювання - державне мито) не єдиний обов'язковий платіж, що пов'язаний зі справлянням правосуддя в Україні. 21 червня

ЗПІДКО
В.В. Волік
В'ячеслав Вікторович

2001 року Законом України "Про внесення змін до Арбітражного процесуального кодексу України" № 2539-III було доповнено Господарський процесуальний кодекс України новою статтею - 47-1, згідно якої при зверненні до суду повинні були сплачуватися нові судові платежі - витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу [5]. 29 березня 2002 року прийнята Постанова Кабінету Міністрів України "Про визначення розміру витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу" № 411, яка встановлювала відповідно ст. 47-1 Господарського процесуального кодексу України розмір нового виду судових платежів у господарському процесі - для всіх позивачів (за винятком тих, хто у встановленому порядку звільнений від сплати державного мита) за ставкою у 118 гривень, розмір якої визначався Кабінетом Міністрів України [6].

Законодавець ніяк не пояснював встановлення нового платежу. У пресі періодично з'являлися дискусії з цього приводу, поодинокі виступи судових урядовців, які відмічали, що кошти від цього збору надходять на утримання системи господарських судів, розробку єдиної електронної мережі доступу до судових рішень тощо [7, с. 6]. Проте у зв'язку з тим, що ставка цього платежу була встановлена в невеликому розмірі, у твердій сумі і була однаковою для всіх, позивачі покірно його сплачували. Отже, встановлення витрат з інформаційно-технічного забезпечення судового процесу планувалося в якості паракскалітетів, тобто витрат на технічне обладнання судових установ. Пояснити цей крок можливо лише економічною нестабільністю і відсутністю належного фінансування судової системи в Україні, бо державне мито за звернення до суду, фактично і є частковим відшкодуванням витрат на утримання судової системи (в тому числі і на її технічне обладнання).

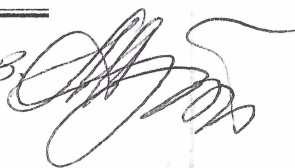
Кошти, що надходили від витрат з інформаційно-технічного забезпечення судового процесу, поступали до державного підприємства "Судовий інформаційний центр", яке в 1999 році виграло конкурс та було призначене виконавцем робіт зі створення єдиної комп'ютерної мережі арбітражних судів на виконання Постанови Кабінету Міністрів України "Про створення єдиної комп'ютерної мережі арбітражних судів" від 19 квітня 1999 року № 610 [8]. Розпорядженням Президента України № 395/2002-рп від 11 грудня 2002 року "Про заходи з забезпечення належних умов діяльності судів" [9] була передбачена

зміна організаційної форми держпідприємства "Судовий інформаційний центр" в акціонерне товариство.

22 грудня 2006 року було видане розпорядження Кабінету Міністрів України № 636-р "Про передання державного підприємства "Судовий інформаційний центр" в сферу управління Державної судової адміністрації" [10], який відповідно спільного Наказу Вищого господарського суду України та Державної судової адміністрації України від 15 січня 2007 року № 1/2 "Про передання-прийомку державного підприємства "Судовий інформаційний центр" [11] був прийнятий у сферу управління Державної судової адміністрації України.

Не стикнувшись з суттєвою протидією проти введення нового платежу, уряд вирішив розповсюдити практику введення витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу і в цивільному процесі. Цивільний процесуальний кодекс України було доповнено статтею 81 (витрати на інформаційно-технічне забезпечення суду), згідно якої розмір таких витрат встановлювався Кабінетом Міністрів України [3], а 21 грудня 2005 року Постановою Кабінету Міністрів України № 1258 затверджено Порядок оплати витрат з інформаційно-технічного забезпечення розгляду цивільних справ та їх розмірів, що встановлював ставки витрат на інформаційно-технічне забезпечення суду: Ставки витрат з інформаційно-технічного забезпечення судового процесу були встановлені в твердих невеликих розмірах, тому їх введення знов не викликало протидії з боку платників. Проте ситуація змінилася з прийняттям Постанови Кабінету Міністрів від 14 квітня 2009 року № 361 "Про внесення змін до розмірів витрат з інформаційно-технічного забезпечення судових процесів, пов'язаних з розглядом цивільних та господарських справ" [12], яка суттєво змінила розміри ставок цих платежів. В середньому ставки витрат на інформаційно-технічне забезпечення суду у цивільному процесі підвищилися у 5 разів, а у господарському - у 3 рази, що викликало хвилю бурного протесту. Як зазначали Л. Тарасенко, А. Бурий, Я. Зейкан та інші [13, с. 178], зазначений крок законодавця був спрямований на наповнення бюджету шляхом непрямого оподаткування позивачів, проте за встановленими ставками витрати з інформаційно-технічного забезпечення суду стали перешкодою у зверненні до суду. Представники влади прислухалися до наведених аргументів, про що свідчить прийняття

*Вр. секретар
Антонієво-І.В.*

Постанови Кабінетом Міністрів України "Про скасування Постанови Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2009 року № 361" від 8 липня 2009 року № 693, якою відмінялася Постанова Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2009 року № 361 [14] і відтворювалася дія Постанови Кабінету Міністрів України № 1258.

Невдовзі - 5 серпня 2009 року - Кабінет Міністрів України приймає нову Постанову "Про внесення змін до Постанови Кабінету Міністрів України від 21 грудня 2005 року № 1258" за № 825 [15], якою встановлюються нові ставки витрат з інформаційно-технічного забезпечення. При цьому Кабінетом Міністрів України було враховано негативні тенденції, що викликані попередньою Постановою, тому ставки встановлювалися у твердих сумах, але розмір цих платежів все ж таки було підвищено. На підставі вказаного вище нормативного акта витрати з інформаційно-технічного забезпечення судового процесу продовжують справлятися до сьогодні.

Отже, лише за такий невеликий термін як п'ять місяців витрати з інформаційно-технічного забезпечення судового процесу було збільшено (Постанова Кабінету Міністрів України № 361 від 14 квітня 2009 року), повернуто до попередніх розмірів (Постанова Кабінету Міністрів України № 693 від 8 липня 2009 року) і знов збільшено (Постанова Кабінету Міністрів України № 825 від 5 серпня 2009 року). Це свідчить про те, що проведення змін у розмірах платежів, що регламентуються підзаконним актом, навіть не виважених і не обґрунтованих, не представляє складності. Як відзначає О.О. Костін [16, с. 33], встановлення суттєвих елементів обов'язкових платежів виконавчою владою, піддає принцип визначеності обов'язку зі сплати загрози, бо ці обов'язки можуть бути погіршені для платника у спрощеному порядку. Лише закон, підкреслює він, в силу його визначеності, стабільності, особливого порядку прийняття може встановлювати такі платежі і закріплювати порядок їх сплати.

Отже, і судовий збір, і витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу потребують належного нормативного врегулювання. Таке врегулювання було б оптимальним, якби здійснювалося законом. Тобто потребує розробки і прийняття спеціальний закон, який стосуватиметься всіх обов'язкових платежів, що пов'язані зі справлянням правосуддя. На нашу думку, немає сенсу приймати два закони, які б врегулювали окремо судовий збір і витрати

на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу, бо вони відносяться до судових платежів. Нормативним актом, який би врегулював ці платежі, міг би стати закон "Про судові платежі", в якому слід дати визначення вказаних платежів, встановити їх основні та додаткові елементи. Зокрема пропонується:

- у статті 1 "Поняття судових платежів" визначити дефініцію судові платежі - це загальнообов'язкові збори, встановлення і скасування яких регулюється спеціальним законодавством, що пов'язані зі справлянням правосуддя в Україні та надходять до Державного бюджету України;

- у статті 2 "Види судових платежів" доцільно передбачити такі види судових платежів як судовий збір, який замінить державне мито за звернення до суду, що стягується на сьогодні, та судовий інформаційно-технічний збір, який замінить витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу. При цьому, можуть бути надані такі визначення цих платежів: судовий збір - це загальнообов'язковий платіж, який сплачується як часткове відшкодування витрат на утримання судової системи особами, спори між якими розглядають відповідні судові установи; судовий інформаційно-технічний збір - загальнообов'язковий платіж, що сплачується особами, які звертаються за захистом прав та охоронюваних законом інтересів в порядку господарського, адміністративного та цивільного судочинства, за фіксування судового процесу технічними засобами, створення та забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційної системи, веб-порталу судової влади, комп'ютерних локальних мереж, впровадження електронного цифрового підпису тощо;

- у статті 3 "Платники судових платежів" пропонується визначити платників цих платежів, залежно від їх виду. Доцільно застосувати таке визначення платників судових платежів: "платниками судового інформаційно-технічного збору можуть бути позивачі (заявники), тобто особи, які звертаються до судів України, за вирішенням цивільних, господарських та адміністративних спорів"; "платниками судового збору можуть бути учасники цивільного, адміністративного чи господарського судочинства (позивач, відповідач, треті особи, що мають самостійні вимоги), їх представники чи правонаступники, не на користь яких вирішена справа, про що зазначається у рішенні суду".

- у статті 4 "Об'єкти судових платежів" мають визначатися об'єкти цих платежів залежно

9. Про заходи з забезпечення належних умов діяльності судів: розпорядження президента України від 11 грудня 2002 року № 395/2002-рп - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=395%2F2002-%F0%EF>

10. Про передавання державного підприємства "Судовий інформаційний центр" в сферу управління Державної судової адміністрації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 грудня 2006 року № 636-р //

11. Про передавання державного підприємства "Судовий інформаційний центр" в сферу управління Державної судової адміністрації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 грудня 2006 року № 636-р - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1077.1439.0>

12. Про внесення змін до розмірів витрат з інформаційно-технічного забезпечення судових процесів, пов'язаних з розглядом цивільних та господарських справ: постанова Кабінету Міністрів від 14 квітня 2009 року № 361. - [Елек-

тронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=361-2009-%EF>

13. Зейкан Я. П. Перешкоди правосуддю, або хто попереджений - той озброєний: [практ. посіб.] / Я. П. Зейкан - К.: Юридична практика, 2009. - 256 с.

14. Про скасування Постанови Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2009 року № 361: постанова Кабінету Міністрів України: від 8 липня 2009 року № 693 - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=693-2009-%EF>

15. Про внесення змін до Постанови Кабінету Міністрів України від 21 грудня 2005 року № 1258: постанова Кабінету Міністрів України: від 5 серпня 2009 року № 825 // Офіційний вісник України. - 2009. - № 51. - Ст. 1738.

16. Костин А. А. Плата за загрязнение окружающей среды: интересы бюджета против закона / А.А. Костин // Арбитражная практика. - 2003. - № 3. - С. 26-32.

З ОРИГІНАЛОМ
ЗГІДНО

М. Савченко
Дружеслова І.В.

АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ МВС
КИЇВСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАХІДНО-РЕГІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ КЛУБІВ ЮНЕСКО
АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ
ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

НАШЕ ПРАВО

OUR LAW

THE ACADEMY OF MANAGEMENT OF THE MIA
KYIV INTERNATIONAL UNIVERSITY
WEST REGIONAL ASSOCIATION OF UNESCO CLUBS OF UKRAINE
THE ACADEMY LAW OF UKRAINE
SUPREME COURT OF UKRAINE
GENERAL PROCURATOR'S OFFICE OF UKRAINE
MINISTRY JUSTICE OF UKRAINE

№ 1, 2010

Спеціалізоване
видавництво

Specialized
publishing house

З ОРІГІНАЛОМ
ЗГІДНО

М. Сосна
Литвиненко І.В.

49, вул. Львівська,
Київ, Україна, 03179
E-mail: np9907@mail.ru

тел. +38 067 9289123, +38 050 2977758
+38 097 8359807
+38 (044) 424-90-20 дод. 173

Редакційна колегія:

Editorial board

Головний редактор:

Editor-chief

Кузнєцов Є.В. (Kuznetsov G.)

Заступник головного редактора:

Deputy editor

Кузнєцов В.Ф. (Kuznetsov V.)

Яковина М. М. (Yakovyna M.)

Відповідальний секретар:

Responsible secretary

Мельник О.М. (Melnik L.)

Бандурка О.О. (Bandurka O.)
Волков В.Д. (Volkov V.)
Давиденко Л.М. (Davudenko L.)
Журавський В. С. (Guravskiy V.)
Ільков В.В. (Ilkov V.)
Кириченко Ю.М. (Kyrychenko J.)
Коваленко В.В. (Kovalenko V.)
Конопльов В.В. (Konopliov V.)
Костицький М.В. (Kostizkiy M.)
Литвак О.М. (Lytvak O.)
Мельник М. І. (Melnik M.)
Нор В.Т. (Nor V.)
Пономаренко Г.О. (Ponomarenko G.)
Рябченко О.П. (Ryabchenko O.)
Савченко А.В. (Savchenko A.)
Тацій В.Я. (Tatsyi V.)
Тіщенко М.М. (Tishchenko M.)
Хачатурян Х. В. (Khachaturian K.)
Черновецький Л.М. (Chernovetskiy L.)
Ярмиш О.Н. (Yarmish O.)

Редакційна рада

/ Editorship /

Голова ради

/Chief of the editorship/

Бандурка О.М. (Bandurka O.)

Заступник голови ради

Гусаров С.М. (Gusarov S.)

Савченко Л.А. (Savchenko L.)

Ануфрієв М.І. (Anufriev N.)
Государський В.Ф. (Gosudarskiy V.)
Грицак В. М. (Grytsak V.)
Куйбіда В.С. (Kuybida V.)
Коцинець В.В. (Kochshynets V.)
Левицький Т.І. (Levitskiy T.)
Левченко К. Б. (Levchenko K.)
Матоліч С.В. (Matolych S.)
Мамутов В.К. (Mamutov V.)
Назаров В.В. (Nazarov V.)
Онопенко В. В. (Onopenko V.)
Опришко В.Ф. (Opryshko V.)
Петков В.П. (Petkov V.)
Портнов А. В. (Portnov A.)
Рибалка Н.О. (Rybalka N.)
Сахновська К.Б. (Sahnovska K.)
Сташис В.В. (Stashis V.)
Сущенко В.Д. (Sushenko V.)
Фріс П.А. (Fris P.)
Хавронюк М.І. (Havroniuk V.)
Черепій П.М. (Cherepiy P.)
Шемшученко Ю.С. (Shemshuchenko U.)
Шишка Р.Б. (Shishka R.)
Шкляр Л.Є. (Shkliar L.)

Символами позначено:

доктор наук, (Doctor of Science);

кандидат наук (Candidate of Science)

Макет, дизайн та верстка

Василь Герман (V. Herman)

Коректура

Лариса Лесишин (L. Lesyshyn)

Інформаційно-технічний відділ:

Андрій Шишко (Shishko A.)

Дмитро Шапочкін (Shapochkin D.)

З ОРИГІНАЛОМ

Ч. 173

Dr. секретар
Кузнєцова Є.В. *[Signature]*

НАШЕ OUR ПРАВО LAW

Науково-практичний журнал
з проблем конституційного,
цивільного, кримінального,
екологічного та інших галузей
права

Засновник журналу:

АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ МВС
THE ACADEMY OF MANAGEMENT OF THE MIA

КИЇВСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
KYIV INTERNATIONAL UNIVERSITY

ЗАХІДНО-РЕГІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ КЛУБІВ ЮНЕСКО
WEST REGIONAL ASSOCIATION OF UNESCO CLUBS

АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
THE ACADEMY OF LEGAL SCIENCES OF UKRAINE

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ
SUPREME COURT OF UKRAINE

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ
GENERAL PROSECUTOR'S OFFICE OF UKRAINE

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
MINISTRY OF JUSTICE OF UKRAINE

Свідоцтво про державну
реєстрацію:

Серія КВ №2878

Постановою президії ВАК України за №1-05/6 від
11.06.03р. журнал включений до переліку наукових
видань, в яких публікуються основні результати
дисертаційних робіт

Друкується за ухвалою Вченої Ради
Київського міжнародного університету

**виходить
щоквартально**

*М. секретар
Андрієва І.В.*

ЗМІСТ

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

БОГАТИР В.В.
ЕВОЛЮЦІЯ ФОРМИ ДЕРЖАВИ 5

ГУЛЯВСЬКА І.В.
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ 11

ОБРУСНА С.Ю.
МИРОВИЙ СУД ЗА РЕФОРМОЮ 1864 РОКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СЬОГОДЕННЯ 17

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО ТА ДЕРЖАВНЕ БУДІВНИЦТВО

ТЕМЕХ І.Т.
ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВОЗАХИСНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ЯК ЕЛЕМЕНТ ЇХ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ 22

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО

ПЛОХОЙ І.І.
ДО ПИТАННЯ ПРО СТВОРЕННЯ СЛУЖБИ ПРОБАЦІЇ 27

РИНАЖЕВСЬКИЙ Б.М.
ПСИХОЛОГО-ПРАВОВЕ СУПРОВОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ 32

СИДОРЧУК Л.А.
ІСТОРИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ УЧАСТІ
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВОПОРЯДКУ 36

ШАПОЧКА Т.І.
КЛАСИФІКАЦІЯ ПРАВ ГРОМАДЯН У ДОЗВІЛЬНІЙ СИСТЕМІ 43

БЕЗПАЛОВА О.І.
ОСОБЛИВОСТІ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ У СУЧАСНИХ ДЕМОКРАТИЧНИХ КРАЇНАХ 47

ЗАВАЛЬНА Ж.В.
ПРАВО НА ДОГОВІР ЯК ОСНОВА ДЛЯ ДОГОВІРНОГО
РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ВІДНОСИН 54

ТАМБОВЦЕВ В.Є.
ЗАГАЛЬНІ ЧИННИКИ ДЕТЕРМІНАЦІЇ УХИЛЕНЬ ВІД СПЛАТИ ПДВ В УКРАЇНІ 58

КИМЛИК Р.В.
СУБ'ЄКТИ ДОКАЗУВАННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ
ПРАВООПОРУШЕННЯ, ВЧИНЕНІ НЕПОВНОЛІТНІМИ 65

ШКІЛЬ М.В.
СОЦІАЛЬНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ ОХОРОНИ ПРАВОСУДДЯ НОРМАМИ
АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ 73

ЦИБА Є.В.
ОСОБЛИВОСТІ ОБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ
ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ ТА ВАНТАЖІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ 79

З ОРИГІНАЛОМ
Наше право № 1, 2010

*Ірина Сергіївна
Григорівна І.В.*

144

КАШПЕРСЬКИЙ О.В.
 ЛІЦЕНЗУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЙОГО ВИДИ 85

**КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС
 ТА КРИМІНАЛІСТИКА**

МОРОЗ О.А.
 ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ЯК ОБ'ЄКТ СЛУЖБОВИХ ЗЛОЧИНІВ 90

МАЛЯРЧУК Н.В.
 ПІДСТАВИ ЗАКРИТТЯ КРИМІНАЛЬНОЇ СПРАВИ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ 95

МАЛЯРЧУК Т.В.
 ПРО ОСНОВНІ НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ НОРМ
 КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 99

КІСЛОВ Д.В.
 ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ АСПЕКТИ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
 В СИСТЕМІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ: ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ 103

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО

ГУРІН Д.М.
 РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ОФОРМЛЕННЯ АПЕЛЯЦІЙНИХ СКАРГ СУБ'ЄКТАМИ
 ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІНШИМИ ОСОБАМИ, ЯКІ БРАЛИ УЧАСТЬ У СПРАВІ 107

ФЛОСОФІЯ ПРАВА

ТКАЧЕНКО О.В.
 ПРОБЛЕМА ФУНДАМЕНТАЛЬНОСТІ ФУНКЦІОНАЛІСТСЬКОЇ
 ПАРАДИГМИ ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ 111

БАНКІВСЬКЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО

КОВАЛЬЧУК А.Ю.
 РЕАЛІЗАЦІЯ ФУНКЦІЙ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЯК ЗАСІБ
 ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ 118

ВОЛІК В.В.
 ОБОВ'ЯЗКОВІ ПЛАТЕЖІ, ЩО ПОВ'ЯЗАНІ ЗІ СПРАВЛЯННЯМ ПРАВОСУДДЯ:
 ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАКРІПЛЕННЯ 123

СТУПАК А.С.
 ЕФЕКТИВНІСТЬ БАНКІВСЬКОГО КОНТРОЛЮ: ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ 128

МАНДРИЧЕНКО О.В.
 ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ ПРО АУДИТОРСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ:
 ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ 132

РУДЕНКО В.В.
 ОСНОВНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ
 ФІНАНСУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ 136

АВТОРАМ ПРО ЖУРНАЛ 142

*Mr. секретар
 Митесова І.В.*